

та така били избити зжбитѣ на всички момчета. Нѣкои ужасно плакали, ала възрастнитѣ викали, пѣли, крѣскали и заглушвали писъка на злочеститѣ дѣца. Повечето отъ дѣцата страшно търпѣли, безъ да охнатъ при болкитѣ. Плакането се броило за слабостъ и кекавостъ.

Най-послѣ като избили по единъ зжбъ на всички, наслагали ги върху дълго дърво, всички съ корона на глава. Само едно дѣте пострададо — челюстьта му се строшила и единъ дивакъ останалъ още да го лѣкува (фиг. 10).

Подиръ почивката, по даденъ знакъ всички дѣца съ вѣнцитѣ на глава се втурнали въ страшень бѣгъ къмъ селцето. Който надбѣгвалъ, добивалъ първенство. Тука, прѣдъ майкитѣ, сестритѣ, въоржаватъ малкитѣ момчета и ги обявяватъ пълнолѣтни, защото сж изтърпѣли всичкитѣ мжки. Отъ сега нататъкъ тѣ ставатъ пълнолѣтни, добиватъ оржие, трѣгватъ на война и иматъ вече право да се женятъ, Избитиятъ зжбъ тѣ носятъ на гушата си като скжпоцѣнность.

